

Karolína Babušíková

Vlastivědný projekt: Cestování časem městem Aš

Univerzita Karlova, Pedagogická fakulta

Katedra občanské výchovy a filozofie

Praha 2018

Posudek oponenta práce

Diplomová práce Karoliny Babušíkové „Vlastivědný projekt: Cestování časem městem Aš“ je primárně didaktickou studií zakotvenou ve vzdělávací oblasti Člověk a jeho svět. Jak autorka uvádí, konkrétněji se zabývá výukou tématu Místo, kde žijeme a Lidé a čas prostřednictvím projektového vyučování. Po formální stránce je třeba konstatovat, že beze zbytku splňuje všechna formální kritéria kladená na práci tohoto typu. Po jazykové stránce je studie v pořádku, je psána kultivovaným jazykem. Na některých místech jsou jen drobné pravopisné chyby. Je rozdělena do celkem pěti částí (včetně úvodu a závěru), faktograficky ovšem do dvou oddílů – na část historickou (kapitola 2) a pedagogicko-didaktickou (kapitola 3).

Kvalita těchto oddílů je rozdílná. Je patrné, že je studie určena zejména k „didaktickému využití“ a nejde tedy o „klasickou“ odbornou práci. Tomu je také přizpůsobena její struktura. Za velmi přínosnou považuji zejména část 3 (Pedagogická část), kde autorka dané téma začleňuje do schématu RVP a vytváří velmi zajímavý projekt beze zbytku využitelný při výuce. Naopak v některých odborných záležitostech (kapitola 2) má práce jisté rezervy. Slovo „Vogt“ není jménem, ale označením úřadu (fojt) – s. 5; neuvádí se termín sněm ve Worms, ale sněm ve Wormsu, resp. říšský sněm (s. 9); westfálský mír se píše s jednoduchým V (s. 10). Není také uvedeno, že náboženská svoboda Chebska byla způsobena tím, že nešlo o „kmenově české území“, ale o říšské léno, na které se vztahoval augšpurský mír z roku 1555. Termín „salva guardia“ nepochází ze španělštiny, ale italštiny (s. 12). Nejde navíc jen o osvobození od ubytování vojska, ale zejména privilegium zajišťující vlastníkově zvláštní císařskou ochranu (dává vlastníkově právo vyvěsit na budovy ve svém vlastnictví císařský znak jako symbol

zvláštní ochrany) a podřizuje jeho poddané přímo císařské soudní moci. Velmi sporné je též tvrzení: „Hospodářství v Československu nepřálo německé menšině. Po zemědělské reformě přišli němečtí majitelé o 840 000 ha půdy ve prospěch drobných českých rolníků, kteří se přistěhovali na tato německy mluvící území.“ (s. 38), které by bylo třeba doložit. Z pozemkové reformy měli totiž prospěch i němečtí zemědělci, na druhé straně je pravda, že velkostatkáři, které reforma postihla, byli hlavně šlechtici užívající jako komunikační jazyk němčinu. Podobných věcí lze v práci najít více. Nejde však o zásadní nepravdy, ale spíše nepřesnosti, které je možné velmi lehce v praxi napravit.

Proto mohu konstatovat, že diplomová práce Karolíny Babušíkové „Vlastivědný projekt: Cestování časem městem Aš“ splňuje požadavky kladené na kvalifikační práce tohoto typu a doporučuji ji k obhajobě.

Otázky k obhajobě:

- 1) Jakým způsobem je možné prezentovat v rámci vlastivědného projektu německou otázku na Ašsku a vznik Československa?**
- 2) V kterém období můžeme hovořit o největším rozvoji města Aše a proč.**

8. května 2019

Podpis oponenta práce

prof. PhDr. Jan Županič, Ph.D.